

Banální příběh o klíči

Luboš Pospíšil

Chodili spolu krmit racky,
byli jak oni hladoví
na nohou měli adidasky,
na krku klíč do zámku
půjčeného podkroví

Modrý ohničky televizí snížily počet rozvodů
protože byli v domě cizí, jenom ten klíč
svítil jim v noci do schodů

Než zakokrhá první budík,
byli už doma v posteli
přednášky začnou až se vzbudí,
vždyť mají klíč je jaro
a jsou dospělí

A bylo jaro dům byl starej a jako jelen k odstřelu
v ulici bude jednou alej, zahodte klíč, alej je
komplet hotelů

Modrý ohničky televizí, práce a láska, rozvody
až přijde povel ten dům zmizí, tak hodte klíč
kouzelný rybce do vody

Stejně už padá žlutý listí, rekruti musej k holiči
přijde čas honů bez kořisti, jaro je pryč
banální příběh o klíči

Musí dát sbohem adidasům a pastelovejm obrázkům
Ohraný desce, která praská, na krku klíč visí zas
jinde na vlásku.